

Tante Beb

Vrolijk lachend zit de 87 jarige tante BeB op een slee, die wordt voorgetrokken over een metershoge sneeuwwand. Haar neven Appie en Jan Bausch, ook al zo jong niet meer, slurren haar met opgestoken plumeau, de helling op. Ze zijn op weg naar het tachtigjarige verjaardagsfeest van An Greeve, boven aan de Erasmussingel - nog steeds in het oude huis van de tuinders familie Greeve. Zo is het vroeger vaak geweest in deze tijd van het jaar. Ruim zestig jaar geleden, het is nu Januari 1995. De sloten stijf bevroren en de sneeuw bedekt de stront van vele koeien met een maagdelijk witte mantel. Toen was het er, in de jaren twintig, heel levendig aan het grote huis op de dijk. Mevrouw Greeve, ook Mensje genoemd, heeft er de wind goed onder bij haar vier zonen - Dries, Koos, Cor, Jo - en twee dochters - Catherine en Marie. Een aantal van de Greeves lopen al op vrijersvoeten. De ijstijd is er heel gezellig met de ijspret en de hete polkebrokken. Wanneer de jongens verre tochten naar Delft maken en terug komen met "het bewijs", een breekbaar Delfsblauw cadeau, dan bruist het huis van leven. Het huisorkest waarin Beb de mandoline bespeelt, brengt de stemming er goed in. Gedanst wordt er wanneer Cor zijn viool pakt en met Koos op zijn accordeon een prachtige tango speelt. Dries zorgt op zijn donkere gitaar voor een straffe en mathematisch aandoende begeleiding. Dit speelt Beb door haar hoofd wanneer zij door het koude wit, de van Dorens voorbij, op het karakteristieke huis afglijdt. Ze is nog fit maar beseft bezig te zijn aan haar laatste hoofdstuk. Haar altijd al breekbare botten maken de hulp van een stok nu zeer noodzakelijk. Van de familie Greeve is zij met Ans en Jo van de bloemen, en Ans van Cor nog de laatste der mohikanen. De grote schare Rotterdamse vrienden uit de buurt is al tot een enkeling uitgedund. Het is een heerlijke dag geworden in dat oude tuindershuis met als absolute hoogtepunt, de vondst van haar oude mandoline, jaren geconserveerd gebleven achter het stevige juten behang. De jonge echtelieden, Peter en Anja de Koning-Greeve die het huis nu, in dit vroegere tuindersdorp, bewonen - weten weinig over de geschiedenis van de familie. Van het huisorkest hebben zij nooit gehoord, vader Cor is dan ook te lang - en te vroeg overleden. Anja speelt al lang niet meer op de piano, heeft toch iets muzikaals meegekregen. Wellicht zullen haar kinderen de viool onder de kin nemen. In het Limburgse dorpje Swalmen waar BeB nu al weer 27 jaar woont is zij na de verstoorte droom van Koos, actief in het verenigingsleven. Zijn de oprichters van de eerste Bridgeclub in Overschie. Zij is creatief en productief in de weer met poppen voor Polen en zwachtels voor de doktors zonder grenzen. Het is een hele aanloop van mensen bij haar huis aan de Leenakker 20, vroeger hertogdom Gulik, nu Swalmen. De garage puilt uit en de burens Coenen kunnen het maar amper bijhouden.

In 1969 dacht zij met haar Koos en Catherine met haar Jo Bausch stil te gaan rentenieren in een nieuwe huis. De verkoop van de tuin aan de gemeente Rotterdam is eindelijk na uitmuntend diplomatisch talent en geduld van Cor, realiteit geworden. Het heeft niet zo mogen zijn want binnen enige jaren overlijden Koos (1970), Catherine (1972) en ook Cor (1973) aan toch wel een typische Greeve kwaaliets met de longen. In vroegere tijden is hun vader Johannes Greeve op jonge leeftijd aan "pleuritis" overleden. Weduwe Mensje achterlatende met een te groot tuiniersbedrijf, op zieke grond nog wel. Het

stichten van het tuindersdorp Schiebroek is meer geweest dan pioniers werk alleen, zo is later gebleken.

Toch heeft zij na, alweer een tegenslag, nooit gedacht aan een terugkeer naar Overschie. Daar leeft haar familie en heeft zij een vruchtbaar maar tevens ook een hard werkzaam leven achter de rug. Te vaak wordt vergeten hoe slopend het groentewinkellevens was. Hoe Koos s'morgens om vier uur al naar de veiling gaat voor de inkoop, dat elke dag. Waar Beb de winkel en Koos met zwagers Aad en Toon van Etten met paard en wagen, elk een wijk uitventen. Haar vader Toon, krachtig, grootspostuur, dominant aanwezig, heeft voor ieder het beste voor gehad. Zijn schoenen, maat 52, worden altijd apart verpakt afgeleverd, zo groot was deze van Etten. Hij was vanuit de haven opgeklommen, een echte selfmade man. Van groenteafval-venter naar een heuse groenteboer. Heel succesvol, hard voor zichzelf en sober voor een ieder. Het was voor allen, geen uitzondering nagelaten, een tijd van hard werken. Bij de broers van Etten zijn het de kinderen die extra beslag leggen op hun spaarzame vrije tijd. Bij Beb en Koos ontbreken helaas de nakomelingen. Er wordt daarom veel en extra verantwoording van hun geëist in dit familie bedrijf. Het is dag en nacht werken.

De oorlogstijd is ook voor hun afgrijselijk in het verwoeste en ontregelde Rotterdam. Zij doen veel aan burenhulp en de tuinderij in Schiebroek fungeert als draaischijf voor vele activiteiten. Van de maandelijkse bonnen kan men nauwelijks leven - ieder is onderweg om op eigen manier te overleven. Een ernstige waarschuwing kreeg Koos toen hij wordt opgepakt door de Gestapo en terecht komt in de gevreesde gevangenis van Scheveningen. Hij wordt uiteindelijk veroordeeld tot een dwangarbeiderskamp in het Duitse Kassel, vlakbij Roermond waar Jo en Catherine wonen. De oorlog loopt dan op haar einde maar de staart is een helse marteling voor het volk. Direct na de bevrijding valt Koos sterk vermagerd, letterlijk vel over been, bij Jo Bausch in Roermond binnen. Die zijn dan juist teruggekeerd vanuit de evacuatie in Friesland. Hun huis leeg geplunderd en kapot geschoten, maar de vrijheid en aankomende lente geven nieuwe kracht. In de naoorlogse jaren gaat het Beb en Koos ook maatschappelijk, aan de Overschiese dorpsstraat 263, redelijk voor de wind. Zij zijn gerespecteerd lid van de Middenstand en natuurlijk de kerk. Het paard en wagen wordt verruild voor een heuse kleine vrachtauto, er komt een aardappel schrapmachine. De technologie verricht wonderen. Vreemd genoeg wat blijft, is het gebrek aan tijd! Het kinderloze gezin is met Beb als middelpunt een gastvrije plek voor ieder en vooral de kinderen. Ook de neefjes Jan en Appie Bausch, Jan Greeve en Hans van de Werf lopen dikwijls al ventend met de wagens mee. Leren dat de klant de koning is en kennen al vroeg het verschil tussen portelijn en Schiese spinazie.

Er worden dan zelfs voorzichtig al uitstapjes gemaakt naar Limburg waar genoten wordt van de natuur. Zij zijn verkikkerd op kamperen en rusten dan ook intens en uitdrukkelijk in het vrije veld uit. Toch lijkt het of zij zich schamen voor deze luxe, worden dan weer sober. Er mag niet vergeten worden dat deze generatie nog een rotsvast vertrouwen heeft in kerk en maatschappij. Koos is lid van het oranje comité en collectant in Overschie dat ook nu nog een typisch dorp is gebleven. Zij zijn, zoals velen, erg koningsgezin en actief in de buurt. Hun 25 jarige huwelijksfeest met de pontificale mis door heerbroer Dick is een hoogtepunt, waar niet op de kleintjes gelet is.

Pension Bep

Door toeval ontdekt Beb in 1962, een gat in de markt die ontstaat uit de woningnood. Al zijn de mouwen nog zo opgestroopt in Rotterdam, anno 1996 is dit probleem nog steeds niet beslecht! In deze wederopbouwtijd ontstaat er een "pension BeB" waaraan velen nog nostalgische herinneringen zullen bewaren. De van Boxtarts, Zijlstra, Scheffers, Slocks etc en zij komen van ver om Rotterdam te herbouwen. Zij vinden bij tante Beb een charmant onderdak. Van luxe is zeker geen sprake en van veiligheidseisen heeft niemand gehoord. De met gordijnen afgezette slaapkotjes op die grote zolder bieden beperkte privacy. Verder is er alleen de grote huiskamer en *tante Beb*. Vol pension kost per maand in 1963 ca fl 135.—terwijl voor een week 33 pieken moeten worden betaald. Gezellig is het er altijd. Beb altijd vrolijk, druk in de weer - de pannen vol op tafel. Zij heeft dan toch een groot gezin en er wordt wat afgelachen daar die avonden. In competitie verband wordt er geklaverjast ...op zijn Rotterdams dat wel..Daartussen door nog de eigen bridge drives met hun dorpsvrienden. Toch moet die Koos nog altijd om vijf uur weer op! Daarom was het voor Koos een hele verademing, de realisatie van zijn droom "leven in Limburg". Hij was moe.

In Swalmen weet zij zich opnieuw na het overlijden van Koos in 1970 een plaats in het dorpsleven te bemachtigen. Zij is een spil in de ouderen vereniging Heideroosje en gaat als een van de weinige nog steeds trouw naar de kerk. Van tijd tot tijd neemt zij het vliegtuig en bezoekt haar schoonzusje Naomi in Zuid Afrika. Daar was haar broer, de voormalige missie pater, uiteindelijk nog in het huwelijk getreden. Ook de donkere tijden van dit land heeft Beb meegemaakt, onmachtig echter om aan het verandering proces bij te dragen.

In de voortschrijdende jaren ziet zij veel van haar geliefden heen gaan, haar broers Aad, Toon, Nelis en Dick, en vrienden die haar gevolgd zijn naar Swalmen. Beb blijft opvallend kwiek en overleeft hun lange tijd.

Met neef Jan Bausch en zijn Wilma, waar zij de kerst in 1996 doorbrengt, gaat zij nog keer terug naar Overschie en andere plaatsen in het gehele land, tot diep in het Zuiden..Haar plostelinge overlijden komt dan ook zeer onverwacht voor haar aanwezig vriendin Greetje Bontebal.

Opgetekend door;

A.J.Bausch, Oeveren 8, 6064 BH Linne.
Ga blij, eenvoudig en godsdienstig door het leven en *eis* niet teveel van je levensreis.
.Dit zijn van die gezegdes die ik van mijn tante Bep *terecht, haar favoriete stopwoord*, zal blijven herinneren.

Voor aan-en opmerkingen, aanvullingen en correcties hou ik mij ten zeerste aanbevolen.

ajb@bausch-cs.com

De familie Greeve in beeld.

(* geboren , + overleden , OO getrouwd)

Johannes Greeve * 30 Jan 1871 te Berkel Rodenrijs + 26 Juli 1926 te Apeldoorn
OO met Clementia Vonk op ; 27 November 1900 in Bergschenhoek
* 22-5-1869 Bergschenhoek + 5 -12- 1958 Rotterdam

Kinderen :

1. Jacobus , Johannes - te Berkel op * 21 Juni 1902 , + 1970, Swalmen
2. Andreas - Schiebroek op 14 Sept. 1903 ,
3. Catharina - Schiebroek op 24 Febr. 1905 , + 4 Aug. 1905 te Schiebroek
- 4 .Cornelus - Schiebroek op 8 Nov/ 1906 , +
5. Catharina , Hildegardus – Schiebroek op 14 Dec. 1908 , + 21.10.1972 te Horn
6. Maria Christina - Schiebroek op 4 Maart 1901
- 7.Johannes Michael - Schiebroek op 24 Maart 1912
8. Margaretha Alphonia - Schiebroek op 4 Oct. 1914 , + 10 April 1915 te Schiebroek

1. Dries Greeve * 19 Schiebroek + 19 Rotterdam
OO met op ;
• * 19 + 19 Rotterdam

Kinderen:

2. Jacobus , Johannes * 19 te Schiebroek + 1970 te Swalmen
OO met Beb van Etten op ; 1928 ,

- 23 -11-1907 te Rotterdam + 15-1-1996 te Swalmen

•
3. Catharina , Hildegardus *14. 2. 1908 te Schiebroek + 21.10.1972 te Horn
OO met Joahn Adolf Teunis Bausch op 14.5.1936

- * 4.8.1906 Rotterdam + 19.07.1985 Roermond
Kinderen ; Albert , Johannes * 6.7.1938 te Herkenbosck
Johannes * 6.7.1928 te Herkenbosch

4. Cornelius * 19 te Schiebroek + Rotterdam
OO met Anna Baars,
• * 7.1.1915 te

kinderen ; Gerardt
Anja.

5. Maria * te Schiebroek + Rotterdam

6. Johannes * te Schiebroek

kinderen :

Ineke - Yennie - Anneke - Willy Janssen -Greeve

Els Greeve